

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 2 marca 2010 r.

DPUJ - 920 - 1061/09 - 10 - 11/MN/248/1

SM - 421

dot.: GOS-015-19-2011 z dnia 24.02.2011 r.

Pan Wojciech Jasiński
Przewodniczący Komisji Gospodarki
Sejm RP

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *Sprawozdania Komisji Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o efektywności energetycznej (druk nr 3514)*, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 54 ust. 1 Regulaminu Sejmu przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z przedłożonym *Sprawozdaniem Komisji Gospodarki o rządowym projekcie ustawy o efektywności energetycznej (druk nr 3514)* pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2006/32/WE państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia, aby sektor publiczny odgrywał wzorcową rolę w zapewnieniu efektywności energetycznej na ich terytorium.
- II. W zakresie formułowania opinii prawnej Minister Spraw Zagranicznych nie jest w stanie ocenić, czy zobowiązania przewidziane w projekcie zapewnią realizację ww. art. 5 ust. 1 dyrektywy 2006/32/WE. Postanowienie art. 10 ust. 1 projektowanej ustawy w obecnej wersji nakłada na jednostki sektora publicznego zobowiązanie do zastosowania przynajmniej dwóch środków poprawy efektywności energetycznej spośród wymienionych enumeratywnie w art. 10 ust. 2 projektu. Ponadto szereg obowiązków informacyjnych i

sprawozdawczych w tym zakresie zostanie nałożony na ministrów właściwych do spraw: gospodarki, transportu oraz budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej (art. 12 projektu). Nie ma jednak żadnej gwarancji, że okażą się one wystarczające do osiągnięcia przez sektor publiczny przynajmniej analogicznego poziomu realizacji celu dyrektywy (poprawy efektywności energetycznej), jaki osiągną inne podmioty objęte zakresem projektowanej ustawy dzięki nakładanym na nie zobowiązaniom. Ewentualne osiągnięcie przez sektor publiczny niższego poziomu realizacji celu dyrektywy niż poziom osiągnięty przez inne podmioty, stanowiłoby niewywiązanie się z obowiązku odgrywania wzorcowej roli w zapewnieniu efektywności energetycznej przez podmioty sektora publicznego.

- III. Pewne wątpliwości budzi również zmiana art. 10 projektowanej ustawy w stosunku do przedłożenia rządowego, poprzez dodanie do katalogu środków poprawy efektywności energetycznej audytów energetycznych (art. 10 ust. 2 pkt. 5 projektu). Wydaje się, że sporządzanie audytów energetycznych nie może być uznawane za środek poprawy efektywności energetycznej, gdyż w porównaniu z innymi środkami wymienionymi w art. 10 ust. 2 przeprowadzanie audytu nie przynosi żadnych bezpośrednich efektów w zakresie poprawy efektywności energetycznej. Audyt służy wyłącznie pozyskaniu wiedzy oraz wskazaniu, jakie środki poprawy efektywności energetycznej w danym przypadku mogłyby zostać zastosowane. Do takich wniosków prowadzi m.in. analiza definicji terminu „audyt efektywności energetycznej” (art. 3 pkt 7 projektu) czy art. 27 projektu poświęconego zasadom sporządzania audytu efektywności energetycznej.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem powyższych uwag.

z upr. *poważkami*
Sekretarz

Mikolaj Dowgiałowicz

Do wiadomości:

Pan Waldemar Pawlak
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki